

Riječ za život

Rujan
2025.

„Radujte se sa mnom! Nadoh ovcu svoju izgublenu.“ (Lk 15, 6)

Pastiri su na Drevnom Istoku po povratku s paše običavali brojati svoje ovce, spremni otići ih potražiti u slučaju da koja nedostaje. Čak su i noću odlazili u pustinju kako bi pronašli zalutale ovce.

Ova prispodoba o gubitku i ponovnom pronalasku ističe pastirovu ljubav. On shvaća da nedostaje jedna ovca, traži je, pronalazi je i nosi je na svojim ramenima jer je slaba i uplašena, možda ozlijeđena i nesposobna sama slijediti pastira. On je taj koji je vraća na sigurno i koji naposljetku, ispunjen radošću, poziva svoje susjede da zajedno proslave.

„Radujte se sa mnom! Nadoh ovcu svoju izgublenu.“

Teme koje se ponavljaju u ovoj priči mogu se sažeti u tri radnje: gubitak, pronalazak, slavlje.

Gubitak. Dobra je vijest da Gospodin odlazi tražiti one koji se izgube. Često se izgubimo u raznim pustinjama oko nas u kojima smo prisiljeni živjeti, ili u koje se sklanjamo: pustinjama napuštenosti, odbačenosti, siromaštva, nerazumijevanja, nejedinstva. Pastir nas i tamo traži. Čak i ako ga izgubimo iz vida, on će nas uvijek ponovno pronaći.

Pronalazak. Pokušajmo zamisliti prizor pastirove mahnite potrage u pustinji. Ta nas slika pogađa svojom izražajnom snagom. Možemo razumjeti radost i pastira i ovaca. Taj susret ovcima vraća onaj osjećaj sigurnosti jer su izbjegle opasnost. „Pronalazak“ je stoga upravo čin božanskog milosrđa.

Slavlje. On okuplja svoje prijatelje kako bi proslavili, jer želi podijeliti svoju radost, kao što se događa i u drugim dvjema prispodobama koje slijede nakon ove, onoj o izgubljenom novčiću i onoj o milosrdnom ocu¹. Isus želi da shvatimo važnost dijeljenja radosti sa svima i čini nas otpornima na napast da osuđujemo druge. Svi smo „ponovno otkriveni“.

„Radujte se sa mnom! Nadoh ovcu svoju izgublenu.“

Ova je Riječ života poziv na zahvalnost za milosrđe koje Bog ima za sve nas. Radovanje i zajedničko veselje dočaravaju nam sliku jedinstva, gdje nema borbe između „pravednika“ i „grešnika“, već dijelimo međusobnu

¹ Usp. Lk 15,8 i 15,11

Riječ za život

Rujan
2025.

„Radujte se sa mnom! Nadoh ovcu svoju izgublenu.“ (Lk 15, 6)

Pastiri su na Drevnom Istoku po povratku s paše običavali brojati svoje ovce, spremni otići ih potražiti u slučaju da koja nedostaje. Čak su i noću odlazili u pustinju kako bi pronašli zalutale ovce.

Ova prispodoba o gubitku i ponovnom pronalasku ističe pastirovu ljubav. On shvaća da nedostaje jedna ovca, traži je, pronalazi je i nosi je na svojim ramenima jer je slaba i uplašena, možda ozlijeđena i nesposobna sama slijediti pastira. On je taj koji je vraća na sigurno i koji naposljetku, ispunjen radošću, poziva svoje susjede da zajedno proslave.

„Radujte se sa mnom! Nadoh ovcu svoju izgublenu.“

Teme koje se ponavljaju u ovoj priči mogu se sažeti u tri radnje: gubitak, pronalazak, slavlje.

Gubitak. Dobra je vijest da Gospodin odlazi tražiti one koji se izgube. Često se izgubimo u raznim pustinjama oko nas u kojima smo prisiljeni živjeti, ili u koje se sklanjamo: pustinjama napuštenosti, odbačenosti, siromaštva, nerazumijevanja, nejedinstva. Pastir nas i tamo traži. Čak i ako ga izgubimo iz vida, on će nas uvijek ponovno pronaći.

Pronalazak. Pokušajmo zamisliti prizor pastirove mahnite potrage u pustinji. Ta nas slika pogađa svojom izražajnom snagom. Možemo razumjeti radost i pastira i ovaca. Taj susret ovcima vraća onaj osjećaj sigurnosti jer su izbjegle opasnost. „Pronalazak“ je stoga upravo čin božanskog milosrđa.

Slavlje. On okuplja svoje prijatelje kako bi proslavili, jer želi podijeliti svoju radost, kao što se događa i u drugim dvjema prispodobama koje slijede nakon ove, onoj o izgubljenom novčiću i onoj o milosrdnom ocu¹. Isus želi da shvatimo važnost dijeljenja radosti sa svima i čini nas otpornima na napast da osuđujemo druge. Svi smo „ponovno otkriveni“.

„Radujte se sa mnom! Nadoh ovcu svoju izgublenu.“

Ova je Riječ života poziv na zahvalnost za milosrđe koje Bog ima za sve nas. Radovanje i zajedničko veselje dočaravaju nam sliku jedinstva, gdje nema borbe između „pravednika“ i „grešnika“, već dijelimo međusobnu

¹ Usp. Lk 15,8 i 15,11

radost.

vjerujemo da se i Božja ljubav prema nama u određenom trenutku može umoriti [...] Božja logika nije poput naše. Bog nas uvijek čeka: štoviše, činimo mu neizmjernu radost svaki put kada mu se vratimo - čak i ako je to beskonačan broj puta.“²

„Radujte se sa mnom! Nadao ovcu svoju izgublenu.“

Ponekad i mi možemo biti pastiri, čuvari jedni drugih, koji s ljubavlju odlaze u potragu za onima koji su se udaljili od nas, od našeg prijateljstva, od naše zajednice, tražeći odbačene, izgubljene, malene, koje su životne kušnje gurnule na margine našega društva.

Jedan nam je učitelj ispričao sljedeće: „Neki su učenici povremeno dolazili na nastavu. U slobodno vrijeme, kada nisam podučavao, odlazio bih na tržnicu blizu škole. Nadao sam se da ću ih upravo tamo sresti jer sam čuo da tamo rade kako bi zaradili nešto novca. Jednog sam ih dana napokon ugledao. Bili su iznenađeni što sam ih osobno otišao tražiti, dimnuti činjenicom da su važni cijeloj školskoj zajednici. Tako su ponovno počeli redovito dolaziti u školu i to je zaista bilo slavlje za sve.“

Priredili Patrizia Mazzola i tim Riječi za život

² C. Lubich, *Riječ za život*, rujan 1986.

radost.

vjerujemo da se i Božja ljubav prema nama u određenom trenutku može umoriti [...] Božja logika nije poput naše. Bog nas uvijek čeka: štoviše, činimo mu neizmjernu radost svaki put kada mu se vratimo - čak i ako je to beskonačan broj puta.“²

„Radujte se sa mnom! Nadao ovcu svoju izgublenu.“

Ponekad i mi možemo biti pastiri, čuvari jedni drugih, koji s ljubavlju odlaze u potragu za onima koji su se udaljili od nas, od našeg prijateljstva, od naše zajednice, tražeći odbačene, izgubljene, malene, koje su životne kušnje gurnule na margine našega društva.

Jedan nam je učitelj ispričao sljedeće: „Neki su učenici povremeno dolazili na nastavu. U slobodno vrijeme, kada nisam podučavao, odlazio bih na tržnicu blizu škole. Nadao sam se da ću ih upravo tamo sresti jer sam čuo da tamo rade kako bi zaradili nešto novca. Jednog sam ih dana napokon ugledao. Bili su iznenađeni što sam ih osobno otišao tražiti, dimnuti činjenicom da su važni cijeloj školskoj zajednici. Tako su ponovno počeli redovito dolaziti u školu i to je zaista bilo slavlje za sve.“

Priredili Patrizia Mazzola i tim Riječi za život

² C. Lubich, *Riječ za život*, rujan 1986.